

Fenomén zvaný Letná škola hudobnej výchovy

(Belo Felix, Banská Bystrica)

Pre mňa, ktorý spoznal fenomén zvaný Letná škola hudobnej výchovy len posledných pár rokov (presnejšie od roku 2001), je to ešte stále neuveriteľné. Uznajte sami: Posledný júnový týždeň opúšťajú svoje školy stovky rozladených a unavených učiteľov hudobnej výchovy, ponosujú sa na žiakov, rodičov, riaditeľov, ministerstvo, na nedostatočné materiálne podmienky, na svoj plat... A prisahajú, že dva mesiace nechcú o škole ani počuť. A potom o pár týždňov sa desiatky z nich úplne dobrovoľne, bez vidiny akéhokoľvek materiálneho zisku schádzajú a od rána do neskorého večera „makajú“, stávajú sa na pár dní v dobrom slova zmysle deťmi, ochotnými sa hrať, spievať, muzicírovať, vymýšľať krásne „hlúposti“ pre radosť svoju i ostatných.

Pritom všetci vedia, že po prázdninách sa vrátia do školy, kde ich čakajú nedisciplinované deti, premúdrejší rodičia, vševedúci riaditelia a inšpektori, reformy, reorganizácie a na rozdiel od plátov neustále sa zvyšujúce nároky. Napriek tomu obetujú desať dní svojej dovolenky. Prečo?

Pragmatik by asi hovoril o zvyšovaní kvalifikácie, o kreditoch, ktoré by mali byť podkladom pre nejaké príplatky. Áno, aj to je dôvod, ale pravda je, chvalabohu, úplne inde. Je to, ako som spomenul na začiatku, fenomén, neviditeľný a nemerateľný, ale predsa prítomný duch, materializovaný predovšetkým vo veľkých osobnostiach, ktoré svojím entuziazmom, odbornosťou i nesmiernym ľudským prístupom urobili z účastníkov letných kurzov zvláštnu komunitu a z práce zábavu.

Dovoľte, aby som teraz bol osobný a spomenul len pár mien. Pre mňa, externistu, je akýmisi lodivodom, človekom, ktorý nasmeroval obsah kurzov i ich frekventantov na tú správnu cestu, jednoznačne prof. Jaroslav Herden. Človek, ktorý vo svojej subtilnej telesnej schránke skrýva nesmiernu energiu – dokáže ju všetkým rozdávať a akoby ani nepotreboval jej zásoby obnovovať. Jednoducho perpetuum mobile. A vie zladiť rozmanité osobnosti lektorov, pretože sú to vždy osobnosti, aby ťahali, takpovediac, za jeden povraz. Jemu ďakujem, že ma pozval medzi Vás, že som už 5 krát účastníkom týchto krásnych, inšpirujúcich stretnutí. S hudbou i ľuďmi.

Aj keď prof. Herden, najmä vzhľadom na svoj zdravotný stav, už fyzicky nemôže riadiť letné kurzy, jeho duch ostáva a rozvíja sa v práci a zaoberaní ďalších, mladších. Myslím si, že vynikajúce podmienky na pokračovanie a rozvíjanie LŠHV pripravil na svojej škole v Liberci Honzo Prchal a pre mňa osobne je veľkým vyznamenaním a výzvou aj účasť v „symfoňáku“ Jirku Holubca.

Čo dodať? Hádám len poďakovanie všetkým, ktorý už desaťročia pripravovali a pripravujú LŠHV, všetkým, ktorý mi umožnili, aj keď som zo vzdialenej „cudziny“, zúčastniť sa na nich a prispieť – ako sa hovorí – svojou troškou do mlyna.

Priatelia, nech vám i nám to ešte dlho vydrží.

Belo Felix